

РЕШЕНИЕ

№ 2073

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8956** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на Т. И. К. срещу Заповед № РА-18-47/06.08.2021 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 6, предл. второ, ал. 3, ал. 6 и ал. 7, вр. с чл. 56, ал. 2 ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставеният преместваем обект: „Автомивка и работилницата автогуми и кафене“, разположен в имот е идентификатор 68134.618.1064, УПИ УМЛЗОА, кв.. 358Г, м."Л. к-с Б. шосе", [населено място], район „П.", ул."546" № 10.

Иска се съдът да постанови решение, с което оспорената заповед да бъде отменена или обявена за нищожна.

Релевираните основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 т.4 АПК, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателя-адв.Ал. Ж. моли за уважаването на жалбата, както и за присъждането на съдебно-деловодните разноски. Поддържа, че от заключението на вещото лице /ВЛ/ се установява, че не се касае за преместваем обект, а за такъв трайно прикрепен към земята, представляващ строеж по смисъла на § 5, т.38 ДР на ЗУТ. Моли да бъдат

съобразени и доводите, изложени в жалбата.

Ответникът-гл.архитект на СО, чрез процесуалния си представител-юрк.П. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображенията, изложени в становището по нея. Поддържа, че от събраните доказателства, вкл. и заключението на ВЛ се установявал характерът на обекта, както и липсата на валидно издадено разрешение за поставяне.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало със съставянето на Констативен акт /КА/ №РПД21-ВК91-776/01.03.21 година от служители от отдел „УТКР и КС“ на Район „П.“-СО /л.53 от делото/ за обект: Преместваем обект: „Автомивка и работилница за автогуми и кафене“, разположени в ПИ с идент. 68134.618.1064, ул.“546“ №10. Отражено е, че ПИ и обектът в него са собственост на Т. И. К.. При проверката са били представени: Одобрен проект: 24.09.2010 година от гл.архитект на Район „П.“-СО; Схема виза от 12.06.2009 година; Разрешение за поставяне /РП/ №7/27.09.2010 година; договор за наем:не е представен. Констатирано е, че РП е със срок на действие 5 години, съгл. чл.20 от НПОРИМДЕРДТСО, действала към момента на издаване, съотв. 10 години по НПОРИМДЕРДТСО, приета с Решение №717 по протокол №71/6.11.2014 година на СОС. Въз основа на това е обусловен извод, че към 27.09.2020 година РП №7/27.09.2010 е загубило действие, поради което е налице нарушение на чл.57а, ал.1, т.б, вр. с чл.56, ал.2 ЗУТ.

Препис от КП е изпратен Т. И. К., който е упражнил правото си на възражение. Възприемайки и възпроизвеждайки констатациите, обективирани в КА, адм. орган с делегирана от кмета на СО община компетентност по чл.57а, ал.3 ЗУТ / т.1.35 от Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 г.- л.102- л. 109 от делото/, а именно гл.архитект на СО е издал оспорената пред съда заповед. Допълнително в мотивите на акта е посочено, че възражението на Т. И. е неоснователно, тъй като не са представени доказателства, опровергаващи констатациите по акта.

В съотв. със Скица на ПИ №15-836966-14.09.2020 година на СлГКК /л.18 от делото/ и нот.акт за собственост /посочен в скицата и приет като писмено доказателство по делото-л.62/, ПИ 68134.618.1064 е собствен на жалбоподателя по делото Т. И. К..

Видно от съдебен протокол от 08.12.2021 година по адм.дело №1990/2021 година на АССГ, II о., 68 състав /препис от който е приложен по делото/, налице е висящо съдебно производство, образувано по жалба на Т. И. К. срещу Отказ на главния архитект на район „П.“ СО, обективиран в писмо №РПД20-ГР94-1192/7/ от 11.01.2021 г., по заявление на жалбоподателя №РПД20-ГР94-1192/07.08.2020 г., за продължаване на срока на разрешение за поставяне № 7 от 27.09.2010г. на преместваеми обекти – автомивка и работилница за автогуми и кафене в ПИ 430а, кв. 358а, ул. „546“ №10, район „П.“ СО.

За изясняване на спора от фактическа страна, по делото е допуснато извършването на съдебно-техническа експертиза. В съотв. с приетото по нея и неоспорено от страните заключение на ВЛ арх.Я., в КККР са нанесени ПИ 68134.618.1064, област С. (столица), [община], [населено място], район П., п.к. 1000, ул. 546-та (кв. Л.) № 7-г, вид собств. Частна, вид територия Урбанизирана, НТП За друг вид застрояване, площ 578 кв. м, стар номер 430а. квартал 358 и Сграда 68134.618.1064.1, област С.

(столица), [община], [населено място], район П., п.к. 1000, ул. 546-та (кв. Л.) № 7-г, вид собств. Частна, функц. предн. Сграда за търговия, брой етажи 1, застроена площ 85 кв. м. При огледа на място ВЛ е установило, че в имота има два обекта - сграда представляваща работилница за автогуми с кафене, което е на две нива и навес за автомивка. Височината на сградата е около и повече от 6,00 м., като кафето е на две нива /партер и емпоре над него/. Конструкциите на сградите са изпълнени от заварени носещи метални скелети. Работилницата за автогуми и кафенето са с фасади от термопанели. Двата обекта са с бетонови основи, като работилницата за автогуми и кафенето са разположени върху обща стоманобетонена плоча на и над терена. Документацията към РП съдържа проекти по всички изискващи се части за инвестиционен обект: „Архитектура“; „Конструктивна“; „Електро“; „ВиК“, „ОВК“ и „Топлотехническа ефективност; икономия и топлосъхранение на енергия в сгради“; „Технология“, „П.“; „Пътна и ВП“ и „Постоянна организация на движение“ с положително становище от отдел „пътна полиция“ - СДВР. Проектите са съгласувани и одобрени от Район „П.“ на 24.09.2010 г. и е издадено РП № 07/27.09.2010 г. Проектите са изработени въз основа на виза /л.100/ от гл. архитект на [населено място] за проучване и проектиране на временен обект: „Автомивка, работилница за автогуми и обслужваща сграда с кафе“ от 12.06.2009 г., на основание чл.56 от ЗУТ и Протокол на ОЕСУТ с № ЕС-Г-31/17.03.2009 г., т. 17 към Столична община. При тези данни, според ВЛ, по същество за обекта има подробни строителни книжа - инвестиционен проект с всички части и атрибути, какъвто се изисква за строеж. В текстовите части - обяснителните записки към одобрените проекти- обектът е назван „преместваем“. В обяснителната записка по част „Конструктивна“ присъства текст „Връзките между елементите се осъществяват посредством монтажни планки, които при необходимост се изрязват и конструкцията се разглобява. Връзка за стъпването на колоните се осъществява чрез анкерни болтове и гайки, които при необходимост също се разглобяват.“ Фундирането на обект „Работилница за автогуми и кафене“ е изпълнено върху стоманобетонена плоча с дебелина 30 см с размери в план 7250 мм (7,25 м), 12130 мм (12,13 м). По проекта е предвидена кръстосана двойна (горна - през 10 см и долна - през 15 см) армировка от стоманени пръти №12 (диаметър 1,2 см). Тази фундаментна плоча се изпълнява върху подложен бетон с дебелина мин. 15 см. По подобен начин е решено фундирането и на навеса - автомивка. В проекта по част „Архитектура“ е дадено указание вътрешните, разпределителни стени между отделните помещения на „Работилница за автогуми и кафене“ да бъдат изпълнени като щендерни стени по каталог на „К.“ (т. е. от гипсокартон с метална носеща конструкция) с граница на пожароустойчивост 30 мин. На място е налице съответствие на извършените СМР по изградения обект с всички части на проекта от фундирането до довършителните работи. Материалите, с които е изграден обекта, според ВЛ, съответстват на строеж - изградена е стабилна метална конструкция, ограждането е с топлоизолиращи стени от термопанели, каквито се ползват за изграждане на големи промишлени сгради. Вещото лице е категорично, че одобреният проект, за който е издадено Разрешение за поставяне № 07/27.09.2010 г. за монтаж съоръжение не носи характеристиките, които са типични за преместваем обект, с изключение на отделни текстове в обяснителните записки. Конструкцията е изпълнена от заварени метални елементи, фундаменти от бетон и монолитни плочи на ниво терен. Не е възможно сградата и навеса да бъдат отделени от повърхността и преместени в пространството, без да загубят своята индивидуализация и възможност

да бъдат ползвани на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което се ползват на мястото, от което са отделени. Евентуалното им демонтиране ще измени трайно субстанцията или начина на ползване на терена, от който се отделят. „Работилницата за автогуми и кафене“ и „Автомивка“ отговарят на определенията за строежи по смисъла на ЗУТ, както по времето на тяхното изграждане, така и към настоящия момент-§ 5, т.38 от ДР на ЗУТ, в редакцията Изм. ДВ, бр.61 от 2007 година, съотв. редакцията Доп., бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г. Съгласно същите, "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства с и без промяна на предназначението“, съотв. "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. Освен това, „Работилницата за автогуми и кафене“ представлява обект по смисъла на § 5, т.39 от ДР на ЗУТ, тъй като е самостоятелен строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по Закона за кадастъра и имотния регистър- нанесена е в КК като сграда с идентификатор 68134.618.1064.1.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен и от лице с правен интерес от оспорването /чл.147, ал.1 АПК/, в качеството на неблагоприятно засегнат негов адресат. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ-заповедта е съобщена на жалбоподателя на 31.08.2021 година /л.91 от делото/, а жалбата е била подадена директно до съда на 09.09.21 година /л.6 от делото/.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В съответствие с изложените фактическите установявания, съдът намира, че са осъществени релевираните с жалбата основания за оспорване на заповедта-съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.35 АПК- без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. По делото от неоспореното заключение на вещото лице се установи, че процесният обект е строеж по легалната дефиниция на § 5, т.38 от ДР ЗУТ. Без значение е обстоятелството, че е била проведена процедура за издаване на РП. Самите проекти към РП съгласно заключението на ВЛ са за непреместваем обект. По същество за обекта има подробни строителни книжа - инвестиционен проект с всички части и атрибути, какъвто се изисква за строеж, макар и в текстовите части - обяснителните записки към одобрените проекти- обектът да е назван „преместваем“. На второ място, съгласно чл. 57, ал.1 ЗУТ, в редакцията действала към момента на издаване на РП-изм. - ДВ, бр. 61 от 2007 г., върху

недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет по чл. 56, ал. 2. Вън от всяко разумно съмнение, процесният обект няма характера на рекламен, информационен или монументално-декоративен елемент. Дори и преценен, с оглед разпоредбата на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, която е приета след издаването на РП през 2010 година за процесния обект (Нова - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г., изм., бр. 25 от 2019 г., бр. 17 от 2020 г.), установеното по делото наличие на конструкция изпълнена от заварени метални елементи и фундаменти от бетон прави невъзможно отделянето им от земята и преместването им в пространството, без да изгубят своята индивидуализация и възможност да бъдат ползвани на друго място със същото или с подобно предназначение.

По изложените съображения, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до противоречие с материалноправните норми, оспорената заповед следва да се отмени. Допуснатите пороци не обуславят нищожност, поради некомпетентност на органа. Ответникът е компетентен да разпорежи премахването на преместваем обект, за който не е налице валидно РП. Позоваването на наличието на такъв преместваем обект, формално поражда правомощието му да издаде заповед с оспореното пред съда съдържание. Неправилното установяване на релевантните по случая факти в резултат на допуснатите в производството по издаване на заповедта съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обаче, е довело и до противоречие с материалноправните норми- обектът е квалифициран като преместваем обект в противоречие с т.38 от § 5 от ДР на ЗУТ.

За пълнота на мотивите съдът сочи, че дори и да не бъдат споделени гореизложените изводи, т.е. ако процесният обект се квалифицира като преместваем обект, а не като строеж, то заповедта пак би била издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяната ѝ на това основание, по следните съображения:

В съответствие с фактическите основания за издаване на оспорената заповед, издаденото за обекта РП е загубило действието си на 27.09.2020 година. По делото се установи обаче, че преди този момент, а именно на 07.08.2020 година, жалбоподателят е подал Заявление №РПД20-ГР94-1192/07.08.2020 г. за продължаване на срока на Разрешение за поставяне № 7 от 27.09.2010 г. на преместваеми обекти – автомивка и работилница за автогуми и кафене в ПИ 430а, кв. 358а, ул. „546“ №10, район „П.“. По заявлението няма влязъл в сила административен акт-позитивен или отказ към момента на издаване на процесната заповед /чл.142, ал.1 АПК/. Постановеният по заявлението отказ е предмет на оспорване по адм.дело №1990/2021 година на АССГ, което към настоящия момент е висящо. Следователно към момента на издаването на оспорената в настоящото производство съда е било налице на друго административно производство образувано по Заявление №РПД20-ГР94-1192/07.08.2020 г. за продължаване на срока на Разрешение за поставяне № 7 от 27.09.2010г. на преместваеми обекти – автомивка и работилница за автогуми и кафене в ПИ 430а, кв. 358а, ул. „546“ №10, район „П.“, което е пречка за издаването на процесната заповед преди приключването му с влязъл в сила акт.

С оглед на изложеното, незаконосъобразната заповед се отменя.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноси е

възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като доказаните разноски са в размер на 1410 лева общо, от които 10 лева заплатена държавна такса за жалбата и 500 лева заплатено възнаграждение за вещо лице и 900 лева договорено /в минималния размер по чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 9.07.2004 г./ и заплатено адвокатско възнаграждение за защита осъществена от един адвокат / по договор за правна защита и съдействие 792410, АК-С. от 07.09.21 година-л.17 от делото/, и се от съда присъжда изцяло.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.второ и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-18-47/06.08.2021 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 6, предл. второ, ал. 3, ал. 6 и ал. 7, вр. с чл. 56, ал. 2 ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община е наредено на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставеният преместваем обект: „Автомивка и работилницата автогуми и кафене“, разположен в имот е идентификатор 68134.618.1064, УПИ УМЛЗОА, кв.. 358Г, м."Л. к-с Б. шосе", [населено място], район „П.", ул."546" № 10.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНАТА ОБЩИНА да заплати на Т. И. К. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1410 /хиляда четиристотин и десет петстотин/ лева, разноски по делото.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София- град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: